

talt. Jeg kan ikke negte, at jeg fra det Dialekt af har ønsket, at der var en Lov for, at man ibetmindste kunde faae at vide, hvorpaa man støttede en saadan Erklæring, at et heelt Sogneforstanderskab havde talt Usandhed. Derfor er det, at jeg vil stemme for Lovforslaget. Det er muligt, at det er en Gjenganger, at det er fra en forsvunden Tid, skjøndt den da ikke ligger saa meget langt tilbage, og jeg indrømmer, at jeg senere har haft mange glædelige Erfaringer om, at Saadant ikke kan skee i mange Kredse, hvor jeg er kjendt; men jeg er dog ikke ganske sikker paa, at det hele Gjengangeri og Spøgelseri er udryddet, og desuden måa det være min Undskyldning, naar jeg stemmer for dette Lovforslag — da jeg meget godt kan forstaae det folkelige Sprog, hvort det er affattet, og som maaskee støder lærde Jurister — at dette folkelige Sprog gjør mere Indtryk paa mig, fordi jeg engang har været stræmmet af Spøgelsriet. Jeg vil derfor bede om Undskyldning for, at jeg, fordi jeg har næret denne Spøgelsefrygt og endnu hænger derved, ikke kan afsee derfra.

Jesperen: Ja, jeg vil blot bemærke i Anledning af hvad den høitærede Minister udtalte, at Modstanderne af Loven opstillede vægtige Grunde for deres Mening, medens det kun var en løs Tale den, som støtter sine Grunde paa Folkensister: Jeg vil her ikke disputere om de vægtige Grunde og den løse Tale; men jeg kan dog ikke være af anden Mening end at, naar det bitterligt er et Folkensiste, at Noget skal blive til Lov og den ene Deel af Folkerepresentationen saa godt som eenstemmigt er gaaet ind derpaa og saaledes har sluttet sig til dette Folkensiste, saa har den dermed optaget det som sit eget og derved erkjendt dets Berettigelse. Deri finder jeg nu, at der ligger en Grund, som jeg ogsaa kan paaberaabe mig for at jeg vil stemme for Lovforslaget.

Indenrigsministeren: Ja, den ærede Landssthingsmand, som nu satte sig, maa undskyde mig, naar jeg ikke kan gjenfinde mine Ord og min Tankegang i den Maade, hvorpaa han med et Par Ord gjengav hvad jeg for havde sagt. Jeg kan ikke finde mine for-

rige Uttringer virkeltig gjengivne paa den Maade, han nys citerede dem. (Jesperen: Rigsdagstidenden vil udvise det!). Det kan naturligviis ikke falde mig ind, naar en æret Rigsdagsmænd (Thalbiher) — om jeg næsten turde sige — undskylder sig for sin Stemmegivning, da at bebrejde ham noget; men jeg vil ikke nægte, at det vilde være mig kærere, om den ærede Landssthingsmand, som udtalte sig saa aabent, gif et Skridt videre og befriede sig for sin Spøgelsefrygt. Naar man ligefrem siger, at man kun stemmer for en Lov af en vis Spøgelsefrygt, saa kan jeg ikke opgive Haabet om, at den ærede Landssthingsmand vil frigjøre sig fra sine Grundringer før 1848. og ikke lade sig saaledes paavirke af dem, at han stemmer — om jeg saa maa sige — mod sin bedre Overbeviisning. Det er ikke lærde Jurister, der stemme mod denne Lov, men det er praktiske Forretningsmænd; det er ikke nærmest dem, der skulle afgive Erklæringer, men dem, som skulle modtage Erklæringer. Det er et meget væsentligt Punkt, det er, fordi man erkjender Nødvendigheden af i de forskjellige Forhold, saaledes som de ere ordnede, at modtage Erklæringer, og det er ganske klart, at, hvis denne Lov gif igjennem, vilde Forholdet blive, som en æret Landssthingsmand har antydet, at de officielle Erklæringer vilde forsvinde, og istedetfor dem træde confidentielle.

Schmann: Der kan naturligviis ikke være nogen særlig Opfordring til at gjentage de mange særegne Betragtningstrækker, som ere bleyne fremsførte, forsaavidt Discussionen idag ikke dertil giver Anledning; det vil være lidet opbyggeligt for dem, der skulle høre det, og endnu mindre for dem, der skulle gjentage det. Det er altsaa kun med Hensyn til, hvad der er fremkommet under Discussionen idag, at jeg atter udbejder mig Ordet, og da har den ærede Landssthingsmand, der talte sidst, ved at referere sig ligefrem til min Opfordring, dog ikke, forsaavidt jeg skjønner, anført Andet end det, som jeg referendo ansførte, at der var en Opinion for Sagen, som har fundet sit Udtryk i et tidligere Botum paa et andet Sted. Jeg skal ikke sige, at dette ikke har nogen videre Betydning; men det har ikke nogen afgjørende Betydning;